

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТИ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

ПРОСТОРОВИЙ РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЙ: ТРАДИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ

SPATIAL DEVELOPMENT OF TERRITORIES: TRADITIONS AND INNOVATIONS

Матеріали III Міжнародної
науково-практичної конференції

25-26 листопада 2021 року

Київ 2021

УДК 711 : 332.1

Просторовий розвиток територій: традиції та інновації: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 25–26 листопада 2021 р.). К.: ДКС Центр, 2021. 224 с.

ISBN 978-617-7300-94-5

Видання містить матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Просторовий розвиток територій: традиції та інновації». Тематика конференції відображає комплексність, міждисциплінарність і багатовекторність проблем просторового розвитку територій та інноваційних підходів до їх вирішення. У доповідях учасників представлено технічні, організаційні, економічні, екологічні та соціальні засади забезпечення просторового розвитку територій.

Матеріали збірника будуть корисними для фахівців у сфері просторового планування, містобудування, геодезії, землеустрою, будівництва та архітектури.

Матеріали подаються в авторській редакції

© Інститут інноваційної освіти
КНУБА, 2021

Шановні учасники та гості конференції!

Вітаю Вас з початком роботи III Міжнародної науково-практичної конференції «Просторовий розвиток територій: традиції та інновації», головним завданням якої є об'єднання зусиль вчених, освітян, студентства, влади та представників бізнесу для масштабного обміну досвідом та визначення ключових орієнтирів просторового розвитку територій в умовах децентралізації та реформування місцевого самоврядування. З огляду на принципи сталого розвитку вважаємо, що за сучасних трансформаційних перетворень в системі державного управління, основою розвитку територіальних громад є перегляд та удосконалення підходів до просторової організації галузевої економіки територій, підвищення соціальної відповідальності місцевого бізнесу, а також дотримання вимог екологічної безпеки у процесі локального природокористування. Тому пошук ефективних відповідей на сучасні соціально-економічні виклики потребує від наукової спільноти визначення шляхів реформування економіки, спрямованих на практичну реалізацію концепції сталого просторового розвитку територій.

Міждисциплінарна тематика конференції є нагодою для наукової спільноти осмислити та проаналізувати набутий досвід і, зважаючи на нинішні реалії реформування системи містобудування та землевпорядкування, надає змогу науково обґрунтувати перспективи просторового розвитку територій, зробивши гідний внесок у справу збагачення концептуального потенціалу вітчизняної економіки. Очевидно, що вирішення багатьох важливих і складних питань можна досягнути лише спільними зусиллями представників українських наукових шкіл у їх співпраці з нашими зарубіжними колегами.

Учасникам і гостям наукового заходу бажаю плідної праці, цікавих наукових дискусій, а рішення, які будуть прийняті за результатами роботи, нехай стануть гарним підґрунтям на шляху до розбудови ефективних територіальних громад.

*Директор Інституту інноваційної освіти КНУБА,
О.В. Петроченко*

ЗМІСТ

Андрущенко Н.А. Інституціональні особливості формування меж адміністративно-територіальних утворень	12
Афанасьєв О.Г. Особливості грошової оцінки земель населеного пункту	14
Бандурист О.Ю. Нормативна грошова оцінка земель населеного пункту	16
Баранова О.І. Комунікаційний аспект побудови ефективної системи управління підприємством	18
Березан Н.В., Коваленко А.М. Вдосконалення системи управління інноваційною діяльністю на підприємстві	21
Беспалько Р.І., Гуцул Т.В., Казімір І.І. ГІС та ДЗЗ у забезпеченні сталого розвитку територій: прикладні аспекти	23
Березовська Г.П. Інституційне забезпечення процесу відведення земельної ділянки з метою зміни її цільового призначення	26
Белєнкова О.Ю. Індикатори сталого розвитку як основа просторового розвитку територій	29
Белова А.І., Орловська О.В., Вознюк О.М. Шляхи пошуку вирішення питань співробітництва територіальних громад західного регіону України	32
Бистряков І.К., Клиновий Д.В. Збалансування інтересів стейкхолдерів у просторовій системі сталого господарювання	34
Біденко Н.В. Особливості стратегічного управління на підприємствах в сучасних умовах	36
Бобошко Г.О., Люлька В.М., Найда Д.О. Системи створення і підтримання мікроклімату багатофункціональних приміщень громадських будівель	38
Бойко А.А., Михайлов Р.Ю., Придуха І.Г. Людський потенціал та капітал підприємства	40

Бойко О.Л. Лідарні технології формування геопросторових даних території аеропорту для просторового розвитку.....	42	Гончарук К.О. Застосування геоінформаційних технологій під час розроблення проекту землеустрою.....	71
Болічев І.В., Опря Є.М., Денисова А.С. Інвестиційне забезпечення сталого просторового розвитку території.....	44	Горбуленко А.А., Медведєв Я.І., Мушта О.О. Економічна оцінка маркетингової стратегії підприємства.....	73
Бондаренко О.П. «Мархлевщина»: історичні й сучасні чинники розвитку території.....	46	Гордієнко О.К., Ковтун С.О., Зінич П.Л. Енергоефективні системи створення та підтримання мікроклімату індивідуального житлового будинку в м. Київ.....	76
Брижань М.В. Нормативно-правове забезпечення геодезичних робіт.....	49	Гречанюк А.О., Крамаренко Л.П. Енергофетивна система забезпечення мікроклімату житлових будинків із застосуванням індивідуальних теплових пунктів.....	77
Брус Ю.П., Власюк В.В., Заяць Ю.В. Застосування сонячних систем теплопостачання.....	52	Гузь Ю.В. Аналіз законодавчої та нормативно-методичної бази з питань складання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.....	79
Буравський С.В., Новік С.М. Управлінський контроль у системі сучасного менеджменту підприємства.....	54	Давидова Н.І. Проблеми розвитку «зелених» конструкцій в Україні.....	81
Васильєва І.В. Нормативно-правове забезпечення інвентаризації земель: основні принципи земельного законодавства.....	57	Даневич О.О., Репік В.М. Роль стратегії в діяльності підприємства.....	83
Верес Ю.Г., Овчинников С.П., Зінич П.Л. Офісні будівлі: сучасні тенденції впровадження енергоефективних технологій.....	59	Демешкант Є.М., Денисова А.С. Особливості проектування вертикального озеленення в сформованому середовищі.....	84
Вихристюк Р.А. Сучасні технології виконання топографо-геодезичних робіт підприємства.....	61	Дзюбик М.Р., Семикіна О.В. Формування архітектурно-просторового середовища фізкультурно-оздоровчих комплексів.....	87
Vildman I.L., Novykova I.V. Effective conflict management at the enterprise.....	63	Зінич П.Л., Коновалюк В.А., Бурій О.В. Підвищення експлуатаційної надійності розподільних мереж газопостачання.....	89
Gao Shaoqing, Moholivets A., Sysko O. Implementation of the reconstruction management system by development companies of Ukraine.....	65	Зінич П.Л., Петроченко О.В., Тугай А.Я. Часткова реалізація програми «питна вода України» через підготовку висококваліфікованих спеціалістів.....	91
Gao Shaoqing, Loktionova Ya.F., Chinchik A.A. The effectiveness of investment support for housing reconstruction in the system of spatial development of the territories of Ukraine and China.....	67	Калюжний Є.П., Бойко О.Л. Топографо-геодезичне забезпечення інвентаризації земель об'єднаних територіальних громад.....	94
Глембоцька Л.В. Державний контроль, охорона та раціональне використання земель в Україні.....	69	Кисельов В.М., Кисельова Г.В. Екокластери, як елемент реконструкції міста.....	96

Коваленко А.В. Сучасні проблеми та перспективи впровадження вім-технологій в будівельній галузі.....	98	Лозко О.І., Рибачов С.Г., Зінич П.Л. Системи створення і забезпечення параметрів мікроклімату повітряного середовища промислової будівлі.....	130
Ковтун С.О., Лозко О.І. Техніко-економічне порівняння методів прояснення води від завислих домішок.....	101	Лук'яненко С.М. Необхідність у встановленні меж населених пунктів для моніторингу земель України.....	132
Козубенко О.Г., Майструк О.А., Мартинюк В.Ю. Управління рекламною діяльністю підприємства в умовах глобалізації.....	103	Мазко Л.О., Овчінніков С.П., Радченко О.В. Використання високоградієнтних полів в технології очистки води.....	133
Комендра Т.О., Кратюк М.І., Соболев В.П. Експлуатація та обслуговування внутрішньобудинкових систем опалення та гарячого водопостачання.....	105	Мазко Л.О., Рибачов С.Г., Зінич П.Л. Сучасні системи забезпечення мікроклімату центрального автомобільного комплексу «Ford» в м. Києві.....	136
Коновалюк Я.В. Проектування топографо-геодезичних робіт.....	107	Мазур В.П., Пустовойт Н.В., Лемтюгіна М.В. Енергофактивна система забезпечення мікроклімату житлових будинків з використанням відновлюваних джерел енергії.....	138
Коньков А.М., Авдєєва Н.Ю. Архітектурно-планувальна організація сучасних спортивно-оздоровчих комплексів.....	110	Макацьора Д.А. Інтелектуальні електричні мережі – майбутнє паливно-енергетичного комплексу України.....	139
Крижановський В.Г. Організаційно-економічні та управлінські аспекти сталого просторового розвитку територій.....	112	Михайлова О.В., Семикіна О.В. Особливості планування ділянок реабілітаційних комплексів для дітей з обмеженими можливостями.....	142
Кубанов Р.А. Використання соціально-орієнтованої стратегії розвитку території (на основі теорії соціального партнерства).....	114	Motuz V.V. Theoretical and methodological support of development corporate integration processes.....	144
Кулик П.В. Аналіз нормативної літератури щодо створення знімальних геодезичних мереж.....	118	Мялківський К.О. Роль аудиту при відновленні платоспроможності та банкрутства вітчизняних підприємств.....	146
Kulikov O.P. Management of the mechanism of normative and legal regulation in construction.....	120	Наконечна А.О., Авдєєва Н.Ю. Особливості просторового розвитку територій наближених до аеропортів та шумозахисту аеровокзальних комплексів.....	148
Кучинський А.Д., Авдєєва Н.Ю. Альтернативні джерела енергії в контексті просторового розвитку територій.....	122	Нахтман Є.В. Нормативно-правові акти, які регулюють методичні засади здійснення грошової оцінки земель в Україні.....	151
Лисенко М.С., Денисова А.С. Багатофункціональний комплекс: актуальність та особливості проектування.....	124	Олешко К.М., Костюченко О.А. Особливості планування арт-центрів в містах України.....	153
Лобанчикова В.С., Авдєєва Н.Ю. Дослідження процесів побудови кіберспортивних арен з врахуванням концепцій сталого розвитку територій.....	127	Орленко Д.В., Семикіна О.В. Інвестиційне забезпечення сталого просторового розвитку територій.....	155

Осьмачко О.С., Чайко О.Г. Управління маркетинговою діяльністю підприємства	158	Сафонов П.О., Тимошенко Л.О., Козиренко Б.Л. Передумови формування стратегії розвитку персоналу підприємства	187
Павлюк О.І., Семенюк Р.С., Стукан І.В. Особливості модернізації ландшафтних територій міста для забезпечення безбар'єрного простору	159	Семенчак М.О., Рибачов С.Г., Зінч П.Л. Практична реалізація енергоефективних інженерних систем у будівництві громадських будівель	189
Паладій В.В. Формування проектного менеджменту у виробничих підприємствах та підвищення ефективності управління інноваційними проектами	162	Слободенюк О.В. Просторові особливості інвестиційної привабливості реконструкції житлового фонду	191
Петраковська О.С., Михальова М.Ю. Еволюція розвитку обмежень у використанні земель	163	Sotnikov D.A. The mechanism of improving in organizational management structure building enterprise	192
Петроченко О.В. Особливості стратегічного управління підприємствами будівельної галузі	166	Sotnikov D.A., Sotnikova I.M. Optimization approach to the evaluation of economic opportunities of enterprises	195
Плешкановська А.М. Чи стане «план зонування» альтернативою «місцевих правил забудови»?	167	Sotnikova I.M. Improvement of management of construction enterprises of ukraine through implementation of process management	196
Плюта М.Д. Різноманітність культурно-видовищних будівель в міському середовищі	170	Спорсвой М.О., Герасимнюк С.О. Архітектурні аспекти розвитку територій з щільною забудовою	199
Поплавська Н.С., Фіонова М.О. Сучасний стан та традиції просторового розвитку бізнес-центрів	172	Стоянова В.В. Дослідження процесу отримання феромагнітних осадів	202
Проценко О.А. Особливості геодезичних вишукувань при поточному та середньому ремонті автомобільних доріг	174	Третяк Р.А., Бойко О.Л., Белоусова Н.В. Проблеми територіально-просторового планування використання земель в Україні	204
Рабченюк Р.Д. Проблеми створення бази даних ГІС при виконанні землепорядних та геодезичних робіт	176	Тютюнник Д.А., Герасимнюк С.О. Торгово розважальний комплекс з експлуатованою кровлею під ландшафтно-рекреаційну зону	206
Руденко Т.С. Інформаційне забезпечення грошової оцінки земель населеного пункту	178	Хохуляк О.О. Інтегральна модель стратегічного планування розвитку територіальних громад	209
Рудик А.П. Технічна документація для виконання інженерно-геодезичних робіт	180	Chudovska V. Innovation and investment tools in the structure of the management mechanism for the eco-oriented development of the agrarian sector of the country's economy	210
Саснюк В.О. Проблеми проведення робіт з інвентаризації в Україні та особливості виконання топографо-геодезичних робіт	183	Шкібтан В.І. Порядок розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки	213

Шпаков А.В., Шпакова Г.В.	
Редевелопмент як інструмент інноваційного механізму відновлення міських територій	214
Ямпольський А.В.	
Упровадження сучасних технологій управління персоналом на підприємстві	217
Ямпольський А.В.	
Управлінські аспекти сталого просторового розвитку території	219
Ярмоленко Л.С.	
Землевпорядне забезпечення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів	220

Андрущенко Н.А.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти

Київського національного університету

будівництва і архітектури»

м. Київ

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МЕЖ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИХ УТВОРЕНЬ

У процесі проведення земельної реформи відбуваються зміни як у формах власності на землю, так і у формах господарювання на ній. Це призводить до виникнення нових землеволодінь та землекористувань й викликає необхідність у здійсненні заходів з упорядкування території адміністративно-територіальних одиниць.

Адміністративно-територіальний устрій України являє собою обумовлену географічними, історичними, соціально-економічними, культурними та іншими факторами внутрішню територіальну організацію держави. Зазначена територіальна організація передбачає поділ території України на адміністративно-територіальні одиниці з метою забезпечення всім громадянам України, незалежно від місця їх проживання, сприятливих умов для повної реалізації їх людського потенціалу, забезпечення населення необхідним рівнем публічних послуг, раціональної системи управління соціально-економічними процесами, збалансованого розвитку усієї території держави.

Територіальний устрій нашої держави відповідно до Конституції України [1] ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Територія України поділяється на адміністративно-територіальні одиниці, які складають систему адміністративно-територіального устрою України: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села [1]. Адміністративно-територіальна одиниця – це компактна частина єдиної території України, що є просторовою основою для організації і діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Станом на 01.01.2021 року в Україні були такі адміністративно-територіальні одиниці: АР Крим, 24 області, Київ та Севастополь, у складі яких нараховується 490 районів, 329 міст, 108 районів у містах, 828 селища міського типу, 18563 сільський населений пункт. Окрім цього створено ще майже 900 об'єднаних територіальних громад.

видів продукції (зокрема, за допомогою параметричного ціноутворення) та приймає рішення про доцільність їх виробництва;

7) на підставі даних підрозділу, що організовує збут продукції, планово-економічний відділ підприємства обґрунтовує планові обсяги реалізації інноваційних видів продукції та враховує результати такого обґрунтування при розробці виробничої програми на плановий період. При цьому планово-економічний відділ повинен оцінити доцільність та необхідність вкладання додаткових інвестицій у розширення виробництва підприємством інноваційних видів продукції;

8) після затвердження керівником підприємства виробничої програми та плану його інвестиційної діяльності здійснюється реалізація заходів щодо залучення та вкладання інвестицій у розширення випуску підприємством інноваційних видів продукції.

Реалізація запропонованої послідовності дій дасть змогу вдосконалити управління інноваційною діяльністю на підприємствах, зробити механізм такого управління більш гнучким, адаптованим до динамічного ринкового середовища.

Список використаних джерел

1. Герасимчук В. Г. Інноваційно-інвестиційний розвиток промисловості України: проблеми і перспективи / В. Г. Герасимчук, Л. С. Довгань, В. Р. Давиденко // Інвестиції: практика та досвід. – 2006. – № 12. – С. 14-17.

2. Новиков Д. А. Модели и методы организационного управления инновационным развитием фирмы: [монография]. / Д. А. Новиков, А. А. Иващенко. – М.: КомКнига, 2006. – 332 с.

Беспалько Р.І.

д.т.н., доц.

Гуцул Т.В.

к.т.н.

Казімір І.І.

к.б.н., доц.

*Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича
м. Чернівці*

ГІС ТА ДЗЗ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ: ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ

Стаття 6 Закону України «Про землеустрій» встановлює забезпечення пріоритету екологічної безпеки, охорони земельних ресурсів і відтворення родючості ґрунтів, продуктивності земель сільськогосподарського при-

значення, встановлення режиму природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення.

Практична реалізація цього принципу повинна опиратися на науково-обґрунтований розподіл земельних ресурсів, врахування пріоритетності сільськогосподарського землеволодіння і землекористування, раціональне розміщення продуктивних сил та комплексні плани економічного і соціального розвитку територій.

Розвиток суспільства зумовлюється зростанням потреб і підвищенням рівня антропогенного навантаження. Концепція сталого розвитку територій, зокрема охоплює оцінку фактичного антропогенного навантаження та розробки шляхів трансформації територій.

Основні підходи, методи аналізу антропогенного навантаження, антропогенної перетвореності розроблялись та поглиблювались в працях Мількова Ф. М., Ісаченка А. Г., Шищенка П. Г., Гофмана К. І., Гродзинського М. Д., Денисика Г. І., Малишевої Л. Л., Мединського Л. Л., Наливайко Л. Т., Слюсаренко В. К. та інших науковців. На сьогодні існують різні підходи до критеріїв та методів оцінки антропогенного навантаження і трансформації агроландшафтів [1, с. 60].

За А. М. Третьяком [2] антропогенна завантаженість розраховується за формулою 1:

$$K_{ан.} = \frac{\sum P \times B}{\sum P} \quad (1),$$

де: P – площа земель з відповідним рівнем антропогенного навантаження;

B – бал відповідної площі з певним рівнем антропогенного навантаження.

Встановлення значення балу наступне: для забудованих земель – 5; орних земель, перелогів, багаторічних насаджень – 4; сіножатей і пасовищ – 3; лісів та інших лісовкритих площ, відкритих заболочених земель, поверхневих вод – 2.

Точність розрахунку коефіцієнта антропогенного навантаження буде залежати від точності визначення площ окремих угідь та з'ясування їх реального фактичного використання. Досягнення обох напрямків не можливо уявити без використання ГІС-технологій, як інструменту та ДЗЗ, як актуального інформаційного забезпечення. Дешифрування стану відповідних угідь за даними ДЗЗ в середовищі ГІС за прямими ознаками дозволяє автоматично одержати необхідну інформацію щодо геометрії (конфігурації) земельних ділянок. Визначення площ об'єктів геометрії відбувається з використанням географічного оператора *Area* за аналітичним методом.

Аналітичні розрахунки зміни (трансформації) площ певних угідь дозволяють лише попередньо змінити існуюче значення антропогенного навантаження. Зниження коефіцієнта антропогенного навантаження першочергово можливе за рахунок зміни спеціалізації сільськогосподарського виробництва, підвищення рівня заліснення територій, розширення мережі природозаповідного фонду.

Подальші заходи слід реалізовувати просторово, шляхом проектування ширини сприятливих екологічних зон навколо угідь за методикою І. Риборські та Е. Гойке [3] з використанням формули 2:

$$D = \frac{\ln P}{\ln(\frac{16}{K_2})} \times 100 \quad (2),$$

де, P – площа угіддя;

K_2 – коефіцієнт екологічного впливу угіддя на навколишні землі.

Значення K_2 наступне для: забудованих земель, в т.ч. несільськогосподарських угідь – 1,27; ріллі – 0,87; виноградників – 1,47; лісосмуг – 2,29; фруктових садів та чагарників – 1,47; городів – 1,59; сіножатей – 1,71; пасовищ – 1,17; боліт, відкритих земель, вод – 2,93; лісів – 2,29.

Побудову сприятливих екологічних зон доцільно здійснювати відповідною географічною операцією в середовищі ГІС. Попередньо слід провести групування об'єктів однотипних угідь та занести розраховане значення атрибуту ширини. У випадках поєднання впливу буферних зон кількох угідь, одне із них можна трансформувати за іншим напрямком землекористування.

Таким чином, ДЗЗ дозволяє оперативно зібрати актуальну просторову інформацію щодо стану угідь, а засоби ГІС – намітити конкретні локальні заходи по поточному управлінню та напрямках трансформації земельних угідь за різних сценаріїв.

Список використаних джерел

1. Малеев В. О. Методи аналізу рівня антропогенної трансформації сільськогосподарських угідь (на матеріалах Херсонської області) / В. О. Малеев, Д. С. Мальчикова, Ю. В. Пилипенко // Наукові записки Херсонського відділу Українського географічного товариства: зб. наук. праць, 2007. – Вип. 3. – С. 60-65.
2. Методичні рекомендації оцінки екологічної стабільності агроландшафтів та сільськогосподарського землекористування / А. М. Третяк, Р. А. Третяк, М. І Шквир. – К.: Ін-т землеустрою УААН, 2001. – 15 с.
3. Риборські І., Гойке Е. Вплив складу угідь на екологічну стабільність території (словацькою мовою) // Землепорядні роботи в спеціальних умовах. – Татранська Ломніца, 1988.

Березовська Г.П.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти

Київського національного університету

будівництва і архітектури»

м. Київ

ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ З МЕТОЮ ЗМІНИ ЇЇ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Відведення земельної ділянки являє собою землевпорядну дію, спрямовану на реалізацію розпорядчих нормативно-правових актів (постанов, розпоряджень, наказів, рішень) компетентних державних органів про встановлення (у разі відведення) або припинення (при вилученні) права власності, землеволодіння або землекористування земельною ділянкою шляхом перенесення і закріплення меж ділянки в натурі (на місцевості).

Відповідно до Закону України «Про землеустрій» [1] документація із землеустрою включає в себе текстові та графічні матеріали і містить обов'язкові положення, встановлені завданням на розробку відповідного виду документації. Документація із землеустрою розробляється на основі завдання на розробку документації, затвердженого замовником. Зміни до документації із землеустрою вносяться за рішенням органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або власників землі та землекористувачів.

Згідно зі статтею 20 Закону України «Про землеустрій» [1], власники землі, землекористувачі при здійсненні землеустрою зобов'язані забезпечити доступ розробникам документації із землеустрою до своїх земельних ділянок. Також ст. 27 [1] регулюються права та обов'язки замовників документації із землеустрою. Однак, на законодавчому рівні довгий час був відсутній склад та зміст певних видів документації із землеустрою, що призводило, в свою чергу, до формування у різних регіонах країни різних підходів до встановлення і закріплення на місцевості меж об'єктів упорядкування. При цьому не слід забувати, що розроблення того чи іншого виду документації із землеустрою є одним із заходів землеустрою, основна мета якого полягає у забезпеченні раціонального використання та охорони земель, створенні сприятливого екологічного середовища та поліпшенні природних ландшафтів. Тож наявність чітко визначених критеріїв (вимог) до розроблення певного виду

